

บทคัดย่อ

การศึกษานโยบายและการจัดบริการดูแลผู้สูงอายุของประเทศออสเตรเลียและไทยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายเพื่อการปฏิบัติในการจัดบริการดูแลผู้สูงอายุ การดำเนินการให้บริการ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างคือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านผู้สูงอายุ ทั้งระดับผู้บริหารและปฏิบัติกร จากองค์กรภาครัฐและเอกชน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และเป็นผู้ยินยอมให้ความร่วมมือแบ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของประเทศออสเตรเลีย จำนวน 13 คน และของประเทศไทย จำนวน 8 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ร่วมกับ สังเกตการณ์การให้บริการในสถานบริการ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิรับผิดชอบ คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นแนวคำถามเปิด ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญงานวิจัยด้านผู้สูงอายุของประเทศออสเตรเลีย ผู้ทรงคุณวุฒิสามารถแสดงความคิดเห็นแบบอิสระ จากประสบการณ์ตรง ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่าประเทศออสเตรเลียมีการพัฒนาปรับปรุงนโยบายด้านการดูแลผู้สูงอายุเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง มีการศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุ ศึกษารูปแบบและทดลองปฏิบัติการให้บริการต่างๆ ได้สอดคล้องกับสถานะการปัจจุบัน กล่าวคือส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตได้ตามลำพังอย่างปลอดภัยในบ้านของตนเองได้นานที่สุด โดยความร่วมมือจากองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นอย่างดีและประการสำคัญคือการสนับสนุนงบประมาณอย่างเหมาะสม ทำให้ผู้สูงอายุได้รับบริการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข

สำหรับประเทศไทย ซึ่งถือว่าผู้สูงอายุเป็นผู้มีคุณค่าต่อสังคม รัฐบาลจึงได้กำหนดแผนผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ 2545-2564) ที่มีลักษณะบูรณาการเน้นให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลผู้สูงอายุ โดยส่วนใหญ่รัฐจัดสวัสดิการเสริม ส่วนภาคเอกชนที่มีทั้งให้บริการแบบแสวงหากำไร และแบบไม่แสวงหากำไร สามารถจัดบริการให้ผู้สูงอายุได้เพียงบางกลุ่ม เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม แต่เนื่องจากการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานเป็นลักษณะต่างฝ่ายต่างทำ ขาดองค์กรกลางที่จะช่วยประสานความร่วมมือระหว่างกันอย่างชัดเจน เพื่อก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรตลอดจนบุคลากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นยังพบว่าการพยายามให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมบริการดูแลผู้สูงอายุต้องมีการสนับสนุนการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาแกนนำที่มีความรู้ความสามารถ และรัฐจัดสรรงบประมาณได้เหมาะสมจึงจะทำให้การปฏิบัติตามแผนบรรลุวัตถุประสงค์ได้

การศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้เรียนรู้แนวทางการดำเนินงานจากประเทศออสเตรเลีย ที่แม้ว่าประเทศไทย จะมีองค์ประกอบหลายอย่างที่แตกต่าง แต่ก็สามารถประยุกต์รูปแบบ ตลอดจนปรับแนวทางเพื่อจัดบริการดูแลผู้สูงอายุไทยให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Abstract

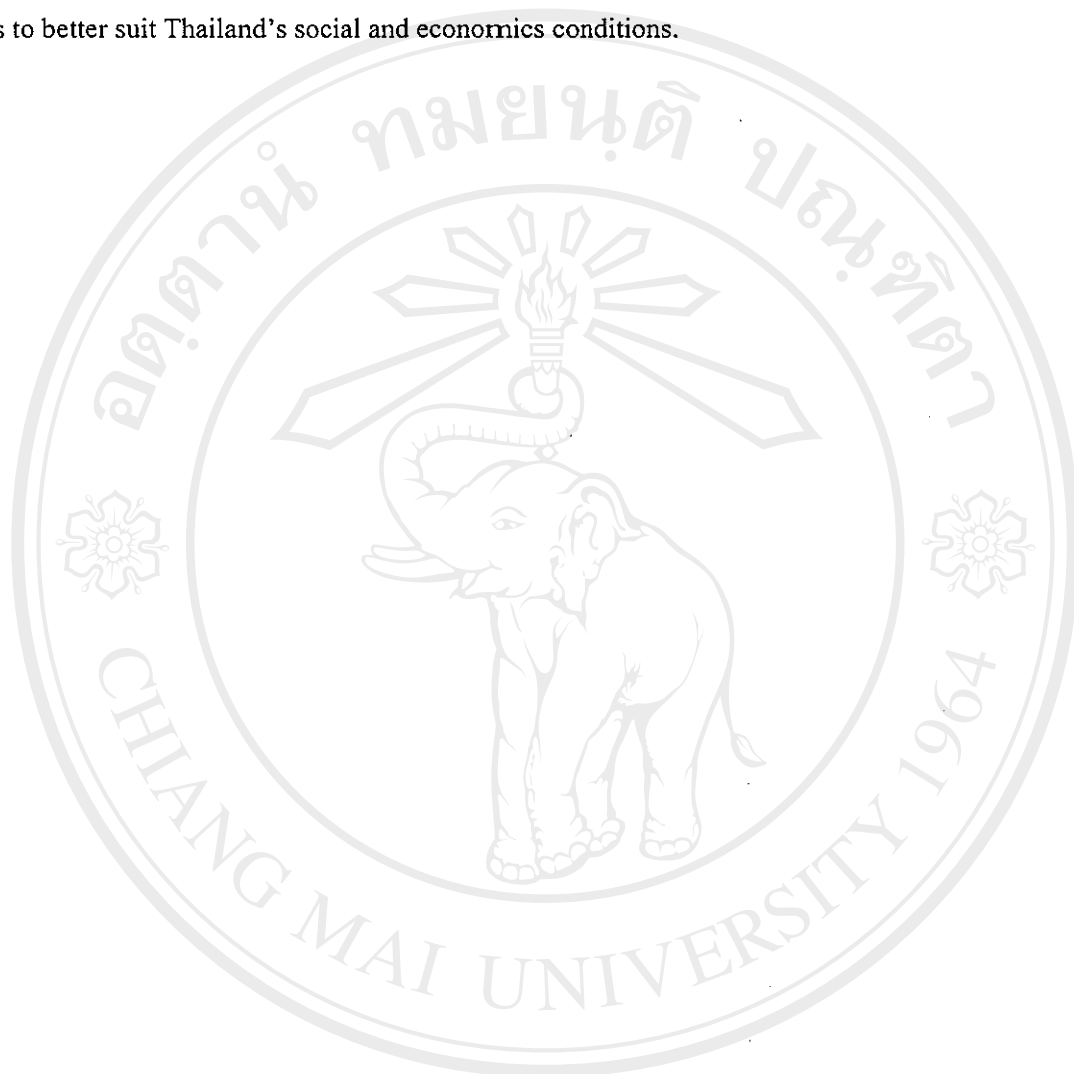
The study of aged care policies and services of Australia and Thailand is a qualitative study aimed to synthesize knowledge of the policies and services including service providing and related problems. The subject of this study was a sample of experts in aged care services at both administrative and practical levels from both governmental and private sectors. The sample group was specifically selected as well as being self-cooperative. The group included 13 experts from Australia and 8 from Thailand. Data collection was carried out by interviewing and direct observations at a number of aged care centres in Australia where the subject resides professionally. The developed questionnaire used in the interview was by and large open-ended where the subject had maximum opportunity to give personal and independent opinion from own experience. The data was then analysed within the appropriate scope according to the study objective.

The analyses show that Australian aged care system has been dynamically developed and improved. Studies are continually conducted to ensure the need is met at the highest service standard. Methods are also examined and experimented to promote self sustainability of elderly population. More specifically, to promote the elongation of living period at which the elderly population is able to safely sustain by themselves in their own residence. Cooperation between the government agencies and the private sectors are also of great importance as well as sufficient funding.

In Thailand, aged population is seen as an important integral part of the society. The government has passed the Second National Plan for Elderly (B.E. 2545-2564) to promote integration of family and community involvement in aged care. Government agencies provide additional welfare benefits for the aged population while the private sectors, both for profit and non-profit agencies, could only provide services to a few selected elderly. Aged care in Thailand suffers the lack of cooperation between government agencies and private sectors. No central coordinating agency exists to smoothen the whole process, and as a consequence, a significant proportion of the nation's aged population is not sufficiently taken care of. The involvement of family and community in aged care also necessarily begin from educating the community itself. The strength of the community and capable community leaders also determine the overall

effectiveness of the contribution. Lastly, funding needs to be appropriate since the system will struggle otherwise.

In essence, this study has found although the Thai and Australian aged care policies may differ significantly, it is indeed feasible to modify and incorporate some aspects of the Australian policies to better suit Thailand's social and economics conditions.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved